

PRELEȚIA 6. EVALUAREA CUPRINȚĂ A PERFORMANȚEI, ANALIZA RISCURILOR ȘI A NEVOILOR VIITORICE

Orice organizație constă dintr-un anumit set de elemente organizaționale, care este un set de factori care se influențează reciproc și activitățile organizației în ansamblu.

O evaluare cuprinzătoare a performanței este un instrument de contabilitate, planificare și analiză și este un indicator al stării organizației. Ea reflectă principalele aspecte ale tuturor proceselor prin care se pot trage concluzii despre performanța organizației. Ca parte a Programului de Dezvoltare Instituțională, ați fost supus unei evaluări instituționale a ONG-ului dvs., care este, de asemenea, cuprinzătoare. Astăzi, au fost dezvoltate un număr mare de metode diferite care fac posibilă analiza activităților unei organizații în funcție de obiectivele și condițiile implementării lor. Cele mai multe dintre ele se bazează pe metode statistice în prelucrarea datelor. Acestea sunt: analiza orizontală și verticală, analiza structurală, coeficientul, metoda grafică etc. De exemplu, în evaluarea instituțională s-au folosit metode de evaluare expertă, autoevaluare și autoevaluare de grup.

Una dintre metodele de evaluare a ONG-urilor este analiza și evaluarea succeselor și eșecurilor în activitățile lor. Prin analiza și evaluarea succeselor și eșecurilor, este posibil să se determine ce potențial are organizația de a-și atinge obiectivele și de a prezice riscurile. O listă de succese și eșecuri te ajută să înțelegi dacă ești mulțumit de succesele tale, dacă au fost suficiente într-o anumită perioadă de timp. O listă de victorii semnificative și eșecuri și înfrângeri majore vă va ajuta să identificați acele abilități și calități care au condus la succes sau a căror absență sau prezență a influențat eșecul și să vă amintiți modalități de a depăși eșecul.

De asemenea, unul dintre principalele tipuri de analiză este analiza activităților „de conducere” și „subvenționate”. Analiza ajută la determinarea competitivității organizației, ce activități din organizație „determină” și ce activități inspiră încredere în ONG, făcând posibilă atragerea de fonduri pentru activitățile sale principale. De asemenea, prevede o analiză pas cu pas: stabilirea ce servicii sunt solicitate, ce ONG-uri pot oferi, stabilirea unde există decalaje între așteptările beneficiarilor și ofertele altor organizații și ce poate închide ONG-ul tău de discrepanțele identificate. , analiza avantajelor distinctive ale ONG-urilor față de alte organizații și sustenabilitatea acestora, pe ce avantaje vă puteți concentra, ce altceva este activitatea „motoare” a ONG-urilor, ce avantaje puteți prezenta donatorilor și sponsorilor pentru alocarea subvențiilor.

Se recomandă analizarea posibilităților de deschidere a unor noi domenii de activitate, care se desfășoară pe baza trendwaching-ului („observarea tendințelor”) – aceasta este capacitatea de a scana, identifica și prezice tendințe, adică o cerere în creștere în societate pentru a rezolva o anumită problemă socială. Tendințele sunt direcții pentru dezvoltarea durabilă pe termen lung a economiei, societății, politicii, tehnologiilor, piețelor și industriilor care influențează funcționarea actuală și sustenabilitatea strategică a ONG-urilor. Sunt disponibile hărți de

tendințe care pot ajuta la determinarea direcției de dezvoltare a ONG-urilor. Înțelegerea și luarea în considerare a acestora face posibilă planificarea deschiderii de noi domenii de activitate la diferite niveluri: regiune, industrie, țară și lume.

Toți trăim și muncim într-o situație de oarecare incertitudine. Indiferent cât de bine gândit este planul nostru de acțiune, există întotdeauna riscuri care pot afecta viteza și calitatea atingerii obiectivelor noastre. Cu toate acestea, nu trebuie să vă fie frică de astfel de riscuri - trebuie să învățați să le controlați, să le gestionați, iar apoi vor apărea noi oportunități care vă vor permite să vă apropiați de rezultatul dorit. Pentru a evita eventualele probleme sau pentru a elimina rapid dificultățile apărute, este important să aveți informații despre riscuri, să faceți schimb de experiență și să dezvoltați metode de rezolvare a unor astfel de probleme împreună cu angajații și liderii altor ONG-uri.

Riscul este un eveniment extern sau intern incert care afectează realizarea obiectivelor organizației. Fiecare risc are cauze și consecințe și este evaluat prin daune și probabilitate.

Scopul principal al managerului ONG este eficientizarea managementului, luând în considerare riscurile. Unele riscuri pot fi reduse, altele acceptate, iar unele, dimpotrivă, crescute. Managementul riscului este o abordare sistematică pentru identificarea, analizarea, minimizarea și monitorizarea riscurilor.

Astfel, procesul de management al riscului constă din 5 pași:

- Identificarea riscurilor,
- Evaluare a riscurilor,
- Minimizarea riscurilor,
- monitorizarea riscului,
- Cultura managementului riscului

Identificarea riscurilor – identificarea factorilor și evenimentelor care pot afecta negativ obiectivele stabilite de ONG.

Prioritizarea riscurilor – analiza riscului pentru a determina cele mai critice din punct de vedere al probabilității și daunelor și, în consecință, riscurile cu cea mai mare prioritate.

Răspuns la risc – dezvoltarea și implementarea măsurilor sau modificărilor care pot elimina sau reduce nivelul de risc.

Monitorizarea riscurilor este o revizuire periodică a riscurilor din activități cu scopul de a ajusta evaluările acestora, de a identifica noi riscuri și de a monitoriza starea măsurilor de reducere a riscurilor.

Cultura de management al riscului este crearea unui mediu într-o organizație care facilitează identificarea, evaluarea și diminuarea riscurilor, precum și comunicarea deschisă despre riscuri.

Oricât de bun sau de simplu ar fi un proces de management al riscului, dacă angajații și managerii îl resping, compania nu va putea gestiona riscul. Riscurile identificate pot fi evaluate în ceea ce privește semnificația și valoarea potențialelor daune financiare și reputaționale.

Nivelul de risc poate fi scăzut, mediu și ridicat.

Riscurile identificate pot fi, de asemenea, evaluate în ceea ce privește probabilitatea apariției unui eveniment de risc. Probabilitatea poate fi, de asemenea, mică, medie sau mare.

Pe baza rezultatelor evaluării riscurilor, se recomandă întocmirea unei hărți consolidate a riscurilor a organizației. Harta riscurilor vă permite să evaluați importanța relativă a fiecărui risc (comparativ cu alte riscuri). Harta este împărțită în mai multe zone:

- Riscuri de nivel critic;
- Riscuri de nivel mediu;
- Riscuri de nivel scăzut.

La determinarea nivelului riscurilor, este necesar să se afle ce consecințe vor apărea dacă acest risc apare. Următorul pas este să determinați gradul dumneavoastră de influență asupra riscului:

- Am controlul total
- Pot influența, dar am control parțial,
- Nu am nicio influență sau control.

Acest lucru va permite șefului ONG-ului să gestioneze mai eficient riscurile și să determine acțiuni suplimentare pentru a minimiza sau preveni riscurile.

Aici are un efect bun dezvoltarea unei culturi de management al riscului în rândul angajaților organizației, care este cea mai importantă etapă în implementarea unui sistem de management al riscului în organizație.

Există multe clasificări și tipologii de riscuri. Ele pot fi externe și interne, subiective și obiective, comune tuturor organizațiilor și specifice, inerente doar anumitor ONG-uri. De exemplu: Risc de neconformitate. Riscuri financiare. Riscul de a nu atinge scopul. Riscul de a întâlni necinste. Riscul de a nu putea oferi asistență tuturor celor care au nevoie. Risc de epuizare profesională pentru angajați. Riscuri asociate parteneriatului. În plus, există riscuri specifice atunci când lucrați cu voluntari. Riscuri atunci când lucrați cu fondatori și administratori. Riscuri reputaționale.

Desigur, aceasta nu este întreaga listă de factori care pot împiedica ONG-urile, ci doar cei mai de bază. Dar, după cum se spune, prevenit este prearmat.

Este important ca managerii și angajații ONG-urilor să învețe cum să-și calculeze activitățile cu câțiva pași înainte, să înțeleagă toate subtilitățile și nuanțele muncii lor și să împărtășească experiența cu colegii în eliminarea problemelor. Atunci vor învăța să gestioneze riscurile și să le transforme în oportunități unice pentru a-și atinge obiectivele.

Astfel, o evaluare cuprinzătoare a activităților organizației vă permite să evaluați poziția actuală a organizației, să luați în considerare riscurile și factorii favorabili și să faceți o prognoză adecvată pentru viitor.

Ca parte a sarcinii practice, este necesar să efectuați o evaluare cuprinzătoare a activităților

ONG-ului dumneavoastră și să întocmiți o hartă a riscurilor.